

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 10020

гр. София, 06.03.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 87 СЪСТАВ, в закрито заседание на
шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ЦВЕТЕЛИНА АЛ. КОСТОВА

като разглежда докладваното от ЦВЕТЕЛИНА АЛ. КОСТОВА Гражданско
дело № 20241110108053 по описа за 2024 година

за да се произнесе, съобрази следното:

Производството по делото е образувано въз основа на искова молба, депозирана от
ЗД „.....“ АД, с която е предявен иск с правно основание чл. 500 КЗ против Д. И. Н., с
настоящ адрес в с. М., община П., видно от служебно изготвената справка в Национална
база данни „Население“.

Съобразно разпоредбата на чл. 113 ГПК /изм. – ДВ, бр. 65 от 2018 г., в сила от
07.08.2018 г. /искове на и срещу потребители се предявяват пред съда, в чийто район се
намира настоящият адрес на потребителя, а при липса на настоящ адрес – по постоянния.

В случая предявеният иск притежава белезите на иск на потребител по смисъла на
чл. 113 ГПК, доколкото ответникът е лице, което се ползва от застрахователното покритие
по сключения договор за застраховка "Гражданска отговорност", съответно регресното
право на ищеца произтича от сключения договор и по-специално от твърдяното наличие на
законовите предпоставки, при които застрахователят по застраховка "Гражданска
отговорност" има правото да претендира от застрахования платеното застрахователно
обезщетение. В този смисъл е практиката на ВКС, обективирана в Определение №
408/24.06.2014 г. по ч. т. д. № 1206/2014 г., II т. о., според което понятието "потребител"
следва да се разглежда в широк смисъл, поради което изборната местна подсъдност по чл.
113 ГПК е приложима към исковете на и срещу физически лица - потребители на
застрахователни услуги по Кодекса на застраховането, на електрическа енергия по Закона за
енергетиката, на платежни услуги по Закона за платежните услуги и системи и др. Така
изрично и Определение № 179/14.03.2013 г. по ч. т. д. № 1360/2013 г. на ВКС, II т. о.,
Определение № 95 от 05.02.2010 г. по ч. т. д. № 70/2010 г. на ВКС, II т. о. и др.

Предвид изложеното, не са налице обстоятелства, обуславящи подсъдност на спора
пред Софийския районен съд – аргумент от чл. 113 ГПК, за предпоставките на която съдът
следи служебно, доколкото съгласно чл. 119, ал. 3 ГПК (нова – ДВ, бр. 65 от 2018 г., в сила
от 07.08.2018 г.) възражение за неподсъдност на делото по чл. 108, ал. 2, чл. 113 и чл. 115,

ал. 2 може да се прави от ответника най-късно в срока за отговор на исковата молба и да се повдига служебно от съда до приключване на първото по делото заседание.

Ето защо, производството пред Софийския районен съд следва да бъде прекратено и делото да се изпрати по подсъдност на местно компетентния съд по постоянен и настоящ адрес на ответника, а именно Районен съд – гр. П..

Така мотивиран на основание чл. 118, ал. 1, вр. чл. 119, ал. 3 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по **гр.дело № 8053/2024 г.** по описа на СРС, 87 състав и **ИЗПРАЩА** делото по подсъдност на Районен съд – гр. П..

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред СГС в едноседмичен срок от връчване на препис на ищеца.

След влизане в сила на настоящото определение, делото да се изпрати на Районен съд – гр. П..

Съдия при Софийски районен съд: _____